Rasim Baba (Tirat)

Oyunun Adı: Fehim Paşa Konağı
Yazar: Turgut Özakman

RASİM BABA – Ebe kadın “Oğlun oldu!” deyince, çektim tabancamı, grav grav grav tavanı kalbura çevirdim. Oğlan yürüdü, kurban kestim. “Baba…” dedi, kırk yoksulu giydirdim. Sünnetinde sevinçten öyle içmişim ki, az kaldı karım diye kaynanamın koynuna giriyordum. Ee muhterem, keyiften kabıma sığamıyorum. Aksaray’ı haraca kestiğim zamanlar. Şamarımı yiyen, Allah canımı alsın, feleğini şaşırıyor. Bir gün Fehim Paşa’nın vekilharcı Nuri Bey geldi, “Paşa seni görmek istiyor,” dedi. Bilirsin, bir kabadayı sivrildi mi paşa çekip yanına alır ki bir başka paşaya gitmesin. Böylece Fehim Paşanın adamı oldum muhterem. Fırtına gibi esmeye başladım ki, maazallah. Bir gün Fehim Paşa beni çağırtmış, çıktım huzuruna. “Rasim,” dedi. “Tanaş’ı madara edeceksin. Canımı sıkmaya başladı.” Tanaş Galata’nın haracını yiyen bir Rum kabadayısı. Babayiğit kabadayıydı ha. Öyle cavalacoz külhanbeylerden değildi. Haber yolladım, “Yoluma çıkmasın, ezerim,” diye. Başladık birbirimizi kollamağa. Bir akşam Marika’nın evinde karşılaşmaz mıyız? Herkes bir yana sindi. Saz sustu. Koltuğumun altından saldırmayı çekip ayağımın ucuna attım. O da saldırmasını çıkarıp benim üstüme fırlatmaz mı?